

ARNHEMSE SCHEDE COURANT.



ZATURDAG 30 SEPTEMBER.

De prijs dazer Courant, die geregeld vijfmaal
weeke wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een regel
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven
centen, behalve 35 centen opgelegd, voor elke
plaatsing.

Wie de ministers de persiflage der Kamer hebben openat.

Wat dagelijksch leven zou ieder het als de grie-
pste vernedering of als de bitterste spotterij
menen, wanneer men hem beval beginsels na te
volgen, welke hij, op grond van verkregen onder-
zoek, verklaard had als hoogst nadeelig, als
onwettig te beschouwen. Hij zou vragen, voor wien
hem aanzag, dat hij, na zich eens plegtig en
overvorbereid aldus te hebben uitgelaten, de
Kamer zou willen leenen tot die nadeelen en onhei-
den, welke hij wist, dat van die beginsels het ge-
volg moesten zijn.

Hij hen, die zich staatslieden wanen, schijnt iets
van gelijks, wat in het dagelijksch leven tot schande
en strekken, de meest geoorloofde zaak. Men
moet heden voor, wat men gisteren niet sterk
wist te brandmerken.

De Kamer kende de vastheid van beginselen on-
begrijpelijk en onbegrijpelijk, dat, al
welken de ministers zich nog zoo sterk tegen het
gevoel of weder uitgelaten, zij echter, wanneer hun
aan de keus gelaten werd van het in werking
brengen der door de Kamer gewenschte, door hen
gekeurde, maatregelen en het verlies hunner por-
tefeuille, de laatste tijd het zwaarste wegen zoude
aan haars wensch zou verwerven.

Het was eene wazelijke persiflage na alles, wat
de ministers over eene belasting op de inkomsten
gezegd hadden, echter die belasting van hen te
vragen. Het was een bewijs van het vertrouwen,
dat de Staten-Generaal in de vastheid hunner be-
ginselen stelden.

Glukkigere gelegenheid tot zoodanige verandering
van vroeger verkondigde beginsels kon zich evenwel
aan de Kamer niet aanbieden dan die, welke het
departement van financiën voorloopig aan den heer
VAN HALL deed opdragen. Die heer had het nog
nimmer gezien schouwspel vertoond, van driemaal op
eenen dag zijn ontwerp geheel veranderd in te die-
nen, en is gewoon er op te rekenen, dat de Ka-
mer hem herinterea zal, wanneer hij, gelijk toen,
het voornaamste der zaak in zijn ontwerp vergeet.
En dat alles doet hij alleen om zijne inschikkelijk-
heid voor de wenschen der Kamer te toonen, na-
melijk alleen voor zoo verre hij dit zonder op-
offering van beginsels kan doen. Wat zou het
gevolg van beginsels toch wel in het woordenboek van
den heer VAN HALL beteekenen? Misschien wel
de wenschen, die men wringen en ploogen kan,
als men goedvindt en zoo als op dat oogen-
blik het voordeel schijnt.

De heer ROCHUSSEN noemde de belas-
tingen onpassend, verklaarde dat zij
altijd of te laag, of tot inquisitoriale maat-
regelen niet anders, niet alleen de heer VAN DER
HEM verklaarde, dat die belasting niet aan het
voetsmerk zoude worden en tevens het bezwaar
der belasting allen of den eerlijken ingezetenen
zoude doen draken, hoewel deze woorden de
uitdrukking der gevoelens van al de ministers mog-
ten heeten bij wachen, welke zich telkens op hun-
ne eenstemmigheid beroepen.

Maar de heer SCHIMMELPENNINCK, welke, vier
maanden geleden, uit naam zijner ambtgenooten,
dus ook uit naam van den heer VAN HALL, sprak,
ten einde de eenstemmigheid der ministers te ge-
tujen, zeide uitdrukkelijk de volgende woorden,
die niet genoeg herinnerd kunnen worden, wan-
neer men nu diezelfde ministers eene belasting op
de inkomsten ziet voordragen: »Men heeft de
aandoening van eene income-tax aangeprezen. Wij
heben in het tijdperk van 1795 tot 1805 van zoo-
danige maatregelen ruime ervaring opgedaan. Er is
gedurende dat tijdperk meer dan 10 procent van het
kapitaal en meer dan 50 procent van de inkomsten
als buitengewone belasting geheven. En wat was de
uitkomst? Dat de opbrengst der belasting nau-
welijks de helft der raming bedroeg. Ook nu
zouden daaruit niets dan misrekeningen, niets
dan misnoegen en het ongeluk van vele voort-
vloeijen. Wanneer maatregelen van dezen aard
worden ingevoerd, zou hier en daar eene ver-
achtelijke zelfucht zich daaraan trachten te ont-
trekken en de last voor anderen daardoor te
drukkender worden. In een land, welks rijkdom
grootendeels in roerend, niet te controleren,
eigendom bestaat, zoude het slechts misrekening,
meineed, zedeloosheid ten gevolge hebben.»

Aldus sprak op den 27sten mei 1843 de heer
SCHIMMELPENNINCK VAN DER OYE, ook namens den
heer VAN HALL en zijne verdere ambtgenooten. Op
den 26sten september 1843 stelt de heer VAN HALL,
»omringd,» gelijk hij in zijne wonderlijke rede van
dinsdag zeide, »van ambtgenooten, die zijne be-
schouwingen deelen» en welke allen dezelfde als
vroeger zijn op twee na, die ontbreken, ook
namens den heer SCHIMMELPENNINCK eene belasting
voor, welke, volgens hunne vroegere herhaalde
verklaringen, misrekening, meineed, zedeloosheid
ten gevolge moet hebben. Het zijn 's ministers
eigene woorden. Legge die handelwijze uit wie
kunne. Wij willen haar den naam niet geven,
dien zij verdient. Ongelukkig land, dat zich
toevertrouwd ziet aan mannen, die aldus hunne
beginsels offeren om hunne portefeuilles te kan-
nen behouden; die heden voorstellen, wat zij
gisteren als hoogst nadeelig verwierpen! Wie
durft dan op toekomst hopen?

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 6 sept. Zoo even hoort men het
gebulder van alle land- en zeebatterijen van Kon-
stantinopel en van het leger. In alle kazernen en bij
alle korpsen wordt een hattischerif afgekondigd, be-
treffende de nieuwe organisatie van het leger. Het ge-
wichtigste punt derzelve is, dat de levenslange diensttijd
wordt afgeschaft, en de soldaat nu slechts vier of zes
jaren (ik weet het juiste aantal niet) in het staande
leger dient. De sultan was heden in de kazerne van
Serasker-kapasa, waar hij, na de afkondiging van
zijn hattischerif, de besnijdenis van verscheidene hon-
derden soldaten bijwoonde, en hen rijkelijk begiftigde.
Dit is alles het werk van Riza-pasha. Heden avond
werden ter viering van dit feest alle kazernen en leger-
kampen geillumineerd, en op den tijd van het nacht-
gebed een groot vuurwerk op den Bosphorus afgestoken.

GRIEKENLAND.

Ancona, 14 sept. De jongste tijdingen uit Athene
zijn niet zeer gunstig voor Griekenland. De gevol-
magtigden der drie zoogenaamde beschermende mo-
gendheden schijnen het land onder hunne voegdij te
willen nemen, en aan de regering steeds engere be-
perkingen door opgedrongene maatregelen van bestuur
te willen stellen. Niet tevreden met de, in den
laatstentijd aan de Grieksche regering voorgeschrevene,
financiële en administratieve inkrimpingen, laten zij,
zich thans met de kleinste bijzonderheden van bestuur
in, en benemen aan de regering alle vrije speelruim-
te, zelfs binnen de grenzen der door de mogendheden
gegeven bepalingen. Zoo hebben zij thans eene massa
van voorschriften over den staat der ambtenaren,
hunne bezoldiging, pensioenen en nationaliteit aan
het ministerie voorgelegd, en derzelve aanneming
door de regering verlangd. Ten opzichte der nationa-
liteit wordt voornamelijk het ontslag der weinige nog
in Griekenland aangestelde Duitschers verlangd. Het
is natuurlijk, dat deze dwang, onder welke de regering
gebukt gaat, ook door alle klassen meer of min be-
speurd wordt. Zijn de mogendheden zonder eenige
bezorgdheid, dat, bij dit moeilijk te begrijpen gedrag,
eenige buitenlandsche propaganda zou poggen partij te
trekken van deze omstandigheden? (A. A. Z.)

DENEMARKE.

Kopenhagen, 25 sept. Het landelijke feest, met
hetwelk hanna H. K. H. de kroonprinses en de
kroonprinses den geboortedag des konings op Frederiks-
riksgave gevierd hebben, onderstunde zich door eene
populariteit, welke niet ligt hare wedergade bij ko-
ninklijke feesten vinden zal. Voor het slot dansten
alle klassen van burgers onder elkander vermengd,
waartoe terstond de eerste dans, welken de kroonprin-
ses met eenen boer, den kerspelvoogd Hans Hansen,
aanvoerde, even als de tweede, bij welken H. K.
H. eenen matroos tot cavalier had, het sein gaven.
Ook de kroonprins toonde zich overal als de populaire
vorstenzoon, en werd met zijne gemalin door alle
aanwezigen met de luidste jabelkreten begroet.

ITALIE.

Van de Italiaansche grenzen, 15 sept. De joodsche ge-
meente van Ancona heeft aan den baron von Rothschild
een smeekeschrift, tot inroeping van zijne tusschen-
komst ten hunnen gunste bij den paus, gerigt. Als
oorzaak van het beruchte dekreet van den groot-inquisi-
teur Sakina ten opzichte der joden van Ancona, geeft
de gemeente op, dat de heer von Rothschild eene
schuldvordering op den paus aan de Russische rege-
ring heeft afstaan, door middel waarvan het Russi-
sche kabinet den paus tot inschikkelijkheid tracht
te dwingen. Door dit feit is de ontvreedenheid der
inquisitie tegen de joden opgewekt. Wij vernemen
inmiddels, dat de joden van Ancona eene leening
ten behoeve der pauselijke regering hebben gesol-
ten, en dat dien ten gevolge het decreet is ingetrok-
ken. Sommigen beweren, dat het geheele decreet
slechts eene staatslist van den heiligen stoel is ge-
weest, om de Israëlieten te nopen hunne beurzen
te openen.

OOSTENRIJK.

Wenen, 20 sept. De jongste ontwikkelingen in
Spanje hebben, naar men verneemt, wederom tot
ernstige beraadslagingen in de Europesche kabinetten
aanleiding gegeven, welke ten laatste wel alle op de
huwelijks-kwestie der koningin Isabella uitloopen, en
slechts op dezen weg ten einde kunnen worden ge-
bragt. Eene voorwaarde, van welke, naar men be-

weert, de Noordsche hoven niet vermeenen te mogen afwijken, is de zamensmelting der aanspraken op den troon van don Carlos met die der tegenwoordige koningin, zoodanigerwijze dat *Isabella* met den prins van Asturië in het huwelijk zou treden, maar deze, om het regt der legitimiteit in niets te kort te doen, niet alleen haar gemaal heeten, maar tevens met haar koning van Spanje zijn zal.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 sept. In den *Messenger* van gisteren avond, leest men de volgende, Griekenland betreffende telegrafische depeche:

Toulon, 23 sept. De *Mentor* is uit Athene aangekomen; hij brengt de tijding mede, dat er in den nacht van den 14den op den 15den een opstand in die stad is uitgebarsten.

Dit bericht heeft nog al nadeeligen invloed op de fondsen gehad, te meer daar men zich verbeeldt, dat het gouvernement meer van de zaak weet en particuliere berigten er bijvoegen, dat koning *Otto* de stad reeds ontruimd zou hebben.

— Te Nieuw-York heeft den 30sten augustus II. eene groote meening plaats gehad van voorstanders van de Iersche *O'Connellisten*. En zoon van den president *Taylor* heeft daarbij de redevoering gehouden in eenen voor Engeland weinig vriendschappelijken stijl. Het *Journal de Débats* hiervan gewagende, zegt te dier gelegenheid:

» Wij moeten aan de Fransche radicalen het regt laten wedervaren, dat hunne taal van de meest onbeleidigende zachtheid is, in vergelijking met die van de radicalen van Nieuw-York. Indien zoodanige buitensporigheden als ernst konden worden opgenomen, zou men dezelve, in het belang van Ierland zelf, diep moeten betreuren; want zij zijn van eenen aard, om niet alleen verbittering bij het Engelsche volk te wekken, maar kunnen ook niet anders uitregten dan dan de zaak der Ieren te bederven, door het daaraan ontnemen van haar nationaal karakter en het daaraan al meer en meer bijzetten van den revolutionairen stempel.

Parijs, 26 sept. Eene geheele reeks van telegraafberigten uit Spanje ziet het licht. Gelijk men wachtende was, is de strijd in Katalonie en wel met de uiterste hevigheid begonnen. Zie hier wat van daar gemeld wordt:

» *Barcelona, 25 sept.* *Prim* en *Blanco* hebben *St. Andries*, dat door *Ameller's* voorhoede bezet gehouden werd, aangetast; met groote moeite hebben zij de voorste huizen van het dorp vermeersterd; het gevecht duurt sedert twee dagen. *Araoz* heeft zich met de junta verstaan, om de vijandelijkheden tusschen de opstandelingen te *Barcelona* en tusschen de citadel te doen ophouden.

» *Barcelona, 22 sept.* *Prim* heeft heden morgen de te *St. Andries* verohanste opstandelingen volkomen op de vlugt gejaagd; ten acht ure waren de troepen van al de huizen meester; hij heeft 200 gevangenen gemaakt, het overschot is gesneuveld of gevlugt. *Milans* is gekwetst. — De wapenschorsing tusschen *Barcelona* en de citadel heeft slechts 24 uren geduurd. De citadel en *Montjuich* vuren heden met hun geschut op den omtrek der Zeepoort en op de *Atarazanas*.

» *Barcelona, 23 sept.* De beweging te *Raus* is mislukkt: de oproermakers, door de inwoners verjaagd, zijn naar het gebergte getrokken. *Ameller* heeft *Baldona* verlaten en is met zijne kleine divisie naar den kant van *Tiana* geweken. — Het geschut der citadel en dat van *Montjuich* hebben gisteren avond hun vuur gestaakt en heden is het niet weder begonnen. — Men zegt, dat de troepen zich gereed maken, om morgen de opstandelingen in *Barcelona* aan te grijpen.

» *Perpignan, 24 sept.* *Vich* heeft, even als *Puyecorda*, geweigerd zich aan de junta te onderwerpen. De schutterijen der plaatsen, waar men haar erkend heeft, weigeren haar te hulp te trekken. Eene menigte schutters, die van *Figueras* uitgerukt waren, zijn naar huis gekeerd.

» *Bayonne, 24 sept.* *Madrid* was den 20sten des avonds zeer kalm, ondanks den indruk, dien de tijding van het te *Saragossa* gebeurde gemaakt had.

» Op laatstgemelde stad ging generaal *Concha* aanrukken met troepen, welke hij onderweg zou opzamelen.

— Betrekkelijk Athene heeft men nog eene nader berigten. Wat men thans weet, is, dat er in den avond van den 15den dezer een opstand uitgebarsten is; dat de muiters op 's konings nieuwe paleis, hetwelk even buiten de stad en nog afgezonderd ligt, zijn aangerukt; dat zij zorg gedragen hebben, hetzelfde

zoodanig te omsingelen, dat geen van 's konings ministers tot hem heen kunnen doordringen, terwijl daarenboven bijzondere korpsen belast zijn geweest, elk der ministers en der leden van den Areopagus of het hof van cassatie, gade te slaan, en dat de koning zich buiten staat ziende, om aan den wil van lieden, die eene constitutie, als ook de oogenblikkelijke verwijdering der Beijerschen, waaruit zijn geheime raad bestaat, van hem eischen en die vast in hun besluit schenen, weerstand te bieden, heeft moeten toegeven en de verbintenissen aangaan, dat hij eene constitutie verleenen en de Beijerschen wegzenden zou. — Het schip, hetwelk deze tijdingen gebracht heeft, heeft den togt van Athene naar *Marseille* in acht dagen afgelegd. Voorloopig bericht van het gebeurde is terstond (in de reeds medegedeelde depeche) door de telegraaf naar *Parijs* overgemaakt.

Binnenlandsche berigten.

» *Gravenhage, 26 sept.* Zijn Keizerlijke Hoogheid de grootvorst *Michaël* van Rusland, broeder van H. M. onze geëerbiedigde koningin, is heden in deze residentie aangekomen en heeft deszelfs intrek genomen op 's konings buitenverblijf aan den Scheveningsche weg.

Z. Exc. de minister van staat, *Rochussen*, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van Z. M. bij het hof van België, is heden uit deze residentie naar *Brussel* vertrokken, om zijnen post te aanvaarden.

— Men verneemt van goederhand, dat door den heer *Willem van Houven*, te Rotterdam, ruim vier weken geleden, is aangevraagd een octrooi voor eene belangrijke verbetering op de thans bestaande brandspuiten, luchtpompen, enz. en het uitdenken van een oorspronkelijke brandspuit, met drie cilindrs. Deze verbetering moet voornamelijk bestaan in het genoegzaam wegnemen der groote wrijving, van den zuiger op de wanden der cilindrs, waardoor dit werktuig meestal zoo zwaar gaat en aanhoudend ongesteld raakt, en dus in eene andere wijs, om den cylinder luchtdigt te sluiten, waardoor het water geregeld opgenomen en zonder eenige verspilling weggedrukt wordt, alsmede in de verandering der luchtbus, zoodat het water niet dan onder eene bepaalde drukking der lucht uit dezelve stroomt, volgens het oordeel van deskundigen, zijn door deze uitvinding als bijna zeker de oorzaken weggenomen van de maar al te dikwerf gebrekkige werking der spuiten bij brand, terwijl dezelve met een gering getal manschappen, in vergelijking van voorheen, in werking kunnen gebragt worden, zoo als dezelve nu steeds geregeld zullen werken. Wij hopen, dat eene uitvinding van dit waarachtig belang aan de verwachting zal beantwoorden, en de uitvinder aanmoediging hier te lande moge ondervinden.

» *Gravenhage, 28 sept.* In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, is ontvangen eene missive van de Eerste Kamer, waarbij dezelve te kennen geeft, dat zij zich met het ontwerp tot gelukwensching aan den koning, wegens de gelukkige bevalling van H. K. H. de prinses van *Oranje*, heeft vereenigd. — Aangenomen voor kennisgeving.

Daarna zijn de beraadslagingen over de ontwerpen van wet betrekkelijk de staatsbegroting voor 1844 en 1845 voortgezet.

De heer *Corver-Hooft* meent, dat er noodzakelijkheid bestaat, om door buitengewone opofferingen of middelen, in de behoeften der schatkist te voorzien. Het kwaad is tegenwoordig niet gelegen in de onbekendheid met den stand van zaken. De redenaar treedt in eenige beschouwingen over den tegenwoordigen toestand. Het gemeen overleg kan niet herboren worden, wanneer de Kamer zelve niet weet, wat zij wil. De meest overeenkomende gevoelen behooren zich onder dezelfde banier te scharen, tot einde regering wete, aan welken kant zij zich scharen moet, of waar zij eene meerderheid vinden kan. Jaren lang heeft de regering, ten gevolge van de onderlinge verdeeldheid der leden, alles doorgedreven, wat zij verkoos en thans behoort men moed te bezitten, om eenig voorstel der regering goed te keuren. De tegenstand, dien het bewind ondervindt, is niet aan de onbekendheid der tegenwoordige ministers, maar aan de moeilijke omstandigheden, waarin wij ons bevinden, toe te schrijven. De onontbindbaarheid der Kamer levert voor de regering eene groote moeilijkheid op. Het oogenblik is thans echter ongeschikt, om tot eene grondwethervorming te besluiten. De regeling en het herstel van 's rijk financiën behooren dezelve vooraf te gaan. Intusschen kunnen de bekwaame leden der Kamer zich verstaan en trachten, eene meerderheid te zamen te stellen, ten einde er aan de wenschen, die men in

het belang des lands noodzakelijk mocht oordeelde worde voldaan. Hij ziet groote bezwaren in een lasting op de inkomsten. Hij meent, dat er naardere, meer doelmatige, middelen moest worden uitgezien. Hij oordeelt, dat een hoofdgeld over de gemeenten omgeslagen, het eerst in aanmerking diende komen. Hij gelooft, dat het daardoor gemakkelijker zijn, ieders deel te bepalen. Ten gevolge der tijding van den laatsten minister van financiën is weder veel aan onzekerheid prijs gegeven en zijn nieuwe verwikkelingen ontstaan. Men heeft onder middelen eene nieuwe belasting als eene bloote klomp opgenomen. De staatsraad is daarover zelfs niet hoord. Nu de begroting van uitgaven en ontvangsten niet sluit, kan hij dezelve niet aannemen en zal hij, wanneer zij niet wordt ingetrokken, zich tegen dezelve verklaren. Hij doet dit echter niet, om de regering tot eene hervorming der grondwet te noodzaken. De omstandigheden zullen wel van zelve daartoe leiden.

De heer *Backer* houdt het er voor, dat eene hervorming der grondwet op dit oogenblik ontijdig is, en dat dezelve geen cent ontlasting zou te weten brengen. Hij herinnert, dat, sedert de verwerping der conversie-wet, het crediet van den staat een' geringen slag heeft geleden. Er bestaat geene duisterhopens 's rijk's geldmiddelen meer. Hij betreurt, er niet meerdere besuinigen en vereenvoudigingen hebben kunnen worden ingevoerd. Hij gelooft, het tijdstip, om eene conversie te bewerkstelligen in het begin van het jaar goed gekozen was. Er staat thans noodzakelijkheid, om met gemeen overleg het evenwigt tusschen uitgaven en ontvangsten te stellen en tot dat einde het minst drukkende minst bezwarend middel aan te wenden. Eerst het regelen van 's rijk's geldmiddelen zal het mogelijk worden, met eenig goed gevolg eene conversie te probeeren, en te onderzoeken, of eene hervorming der grondwet wenschelijk, mogelijk en noodzakelijk is. Later kan ook de regeling van den achterstand en van andere daartoe betrekkelijke punten plaats hebben. De schatkist heeft geen regtstreeksch belang bij die verevening. De tijd ontbreekt gedurende de zitting om de speciale wet, die het uitvloeisel van de voordragt der middelen moet zijn, te behandelen. Art. 124 der grondwet levert hem geen bezwaar om de beraadslaging over de begroting voort te zetten. Vroeger heeft men ook wel de voordragt der middelen aangenomen en de afzonderlijke wetten daarvan het gevolg waren, later vastgesteld. Hij meent, in het belang des lands, nuttig, de beraadslaging voort te zetten. Men zou zich anders op het einde des jaars al ligt in denzelfden toestand kunnen vinden als op dit oogenblik. Men zou dan tot creditwetten moeten besluiten, die, men heeft dat ondervinding, altijd nadeelig werken. Bij eene hervorming der uitgaven, hetzij geheel of gedeeltelijk, zou men zich gedurende de eerste maanden der volgende zitting, met het onderzoek naar het een of andere aanvullingsmiddel bezig houden. Het is roegzigtig, zoo spoedig mogelijk, eenige der grondslagen te leggen van het financiële gebouw voor de volgende jaren. Hij stemt alzo voor het eerste hoofdstuk en indien hetzelfde mocht worden aangenomen, dan zal hij zijne bezwaren omtrent de andere hoofdstukken kenbaar maken.

De heer *Telling* verklaart niet tot degenen te behooren, die het heil van den staat trachten te vinden in eene te groote besnoeiing van uitgaven. Er staan stoffelijke en zedelijke belangen, die zich niet in cijfers oplossen. Er bestaan materiële en immateriële belangen, wier geringe schatting de bevolking verarmt, en hun in de onmogelijkheid stelt, de lasten te brengen. Hij meent, dat de regering vrijen wil en nit vrije overtuiging tot eene hervorming der grondwet moet besluiten. Ook hij acht het oogenblik daartoe ongeschikt en beschouwt het raadzaam, daarmede te wachten tot dat de financiën zullen geregeld zijn. Hij beschouwt de behandeling der begroting ontijdig, zoo lang er geen vaste steun naar aan het hoofd van de financiën zal geplaatst worden. Er wordt veel gemist, om thans een volledig stand te brengen. Door de behandeling en de keuring der begroting, immers van de wet der delen, zal men de moeilijke taak van den verzwaren, om eene nieuwe keuze te doen, en een nieuw minister daardoor in zijne vrije werking worden belemmerd. Een nieuw minister kan ontwerpen beramen of andere, min bezwarende, stellen doen. Het kan de bedoeling van de regering wel nooit geweest zijn, dat men in eene zitting

stelt, om ze in de volgende zitting weder omver te werpen. Men draagt ook geene kennis van de bedoelingen der regering, ten aanzien van de inrigting der nieuwe belastingwet. Het cijfer van f 5,250,000 waarop het middel geraamd is, is als het ware uit de lucht gegrepen. Er bestaat alzoo geene overeenstemming tusschen uitgaven en middelen.

Het zou voorzigtiger zijn, de benoeming van een vasten minister van financiën af te wachten. Hij hoopt alzoo, dat, na het einde dezer voorloopige beraadslaging, de voorzitter het vraagstuk der tijdigheid of ontijdigheid van de tegenwoordige beraadslagingen, vooraf door de vergadering zal doen uitmaken. In dat geval zal hij die vraag in een' ontkenningen zin beantwoorden. Mogt dit echter niet geschieden, dan zal hij het eerste hoofdstuk aannemen, omdat het, op de grondwet steunende, niet afgestemd kan worden, en omdat hij huiverig zou zijn, door eene afstemming de bedoelingen, hoe loffelijk ook, in de hand te werken dergenen, die de regering nu reeds willen noodzaken, dadelijk tot eene grondwet-herziening over te gaan. De andere hoofdstukken zal hij goed- of afkeuren naar het licht, dat hij over elk hoofdstuk verkrijgen zal. De voordragt der middelen zal hij afstemmen, als onvolledig en niet geschikt voor eene grondwettige regeling.

De heer Gouverneur kan het der regering niet ten kwade duiden, dat zij de begrooting in beraadslaging heeft gebracht. Had zij dit niet gedaan, dan had zij zich het verwijt van zwakheid op den hals gehaald. Heeft de regering nu haren pligt gedaan, dan moet de Kamer ook den haren doen. En dan rijst de vraag op: Kan zij de begrooting aannemen? Twee ministers zijn voor dezelve gevallen en nu het beslissend oogenblik daar is, weet men niet meer, met wien men te doen heeft. De man, die het *interim* op zich genomen heeft, verdient alle achting, maar uit zijn eigen mond heeft men het gehoord, dat hij zich met de benoeming daarvan bezwaard heeft gevoeld. Een *interim* is steeds eene zeer precarë positie. Gaarne zou de redenaar kracht en ondersteuning aan de regering willen verleen. Hij kan dit echter niet. Bij het moeilijke van het oogenblik komt nog de moeilijkheid der begrooting zelve. Eerst was op dezelve van invloed de niet bepaalde regeling onzer aangelegenheden met België, toen het traktaat met dat rijk, toen de conversie, toen de belasting op sommige inkomsten, toen een algemeene *income-tax*. Onder al die wisselvalligheden had men telkens verminderingen en vermeerderingen van het cijfer. De tegenwoordige begrooting is niet die, in 1842 voorgedragen. Een stuk, dat zoo dikwijls vermaakt is, en waarvan men ten slotte de bepalingen niet kent, is niet geschikt om vertrouwen in te boezemen. — Die redenaar vreest dus, dat hij tot eene afstemming zal moeten komen. Hij zal dit echter alleen doen, om daardoor aan de regering tijd en gelegenheid te geven een beter werk te bereiden. Hij verklaart het openlijk, dat dit niet geschiedt, om daardoor eene herziening der grondwet te erlangen. Ook hij verlangt zoodanige herziening, hoewel zich niet daarvan die materiële voordeelen be lovende, welke anderen er zich van voorstellen, maar hij wil dezelve niet bij de bestaande onzekerheid, bij de groote verscheidenheid van gevoelens. Eene herziening, thans begonnen, zou evenzeer, als in 1840, mislukken. Eene gedeeltelijke aanneming van het budget keurt de spreker af. Daardoor zullen de moeilijkheden slechts vermeerderen. Beter is het de zaak in het geheel te verwerpen, en alzoo tot eene volgende zitting te verdragen. Eene uitzondering hierop maakt echter het eerste hoofdstuk. Dit zal hij aannemen, omdat hij de kroon ongaarne in het tegenwoordige conflict zou willen betrokken zien.

De heer *Zurac* betoogt, dat het voor den vertegenwoordiger geen gemakkelijke taak is om te beslissen, wat in het tegenwoordige oogenblik te doen. Hij ziet zich gedwongen te oordeelen over eene begrooting, op eene grondwettige wijze te gelijk met de daargesteld. Hij is gedwongen te beraadslagen, hoewel er geen volledig, samenhangend ministerie aanwezig is, op een oogenblik, dat hem onbekend is, en waarvan aan het hoofd onzer financiën en onzer Nederlandsche aangelegenheden zal worden gesteld. Hoe wimmer was een vertegenwoordiger in moeilijke positie. Bij den aanvang der tegenwoordige zitting heeft de Kamer openhartig, in haar antwoord op de troonsrede, den wensch te kennen gegeven, dat er spoedig een einde moege komen aan onze financiële verwickelingen. De aangeboden begrooting heeft geenszints aan de verwachting be-

antwoord. Inmiddels is de wet op de conversie aangeboden. Dezelve viel geen gunstig onthaal te beurt. Na de verwerping derzelve trad de minister af, te midden der bestaande moeilijkheden. Na de voorloopige pertinentie-aanmerkingen op de begrooting, had men, bij de optreding van een' nieuwen minister moeten verwachten, dat deze een geheel nieuw *ensemble* zou aangeboden hebben en dat men zijn werk en zijn inzichten te beoordeelen zou hebben. Niets van dat alles. De nieuwe minister aanvaardde geheel de erfenis van zijnen voorganger. Hij scheen niet terug te deinzen voor de moeilijkheden. Zijn eigen werk viel allerongelukkigst uit. Met uitzondering der wet op het zegel, heeft niets de goedkeuring der Kamer weggedragen. De spreker schetst wat er verder gebeurd is, en betoogt, dat het oogenblik van behandeling der begrooting ontijdig is, ook acht hij zoodanig de grondwet-herziening, waartrent hij echter met leedwezen ziet, dat men geene toezegging heeft gegeven, dat zulks later zal geschieden.

(De beraadslaging wordt voortgezet.)

Redenering van den heer van Sasse van Yssel, gehouden in de Tweede Kamer op woensdag 27 september.

EDRE MOGENDHE HEEREN!

Getrouw aan de beginselen, welke ik de eer had in uw midden meermalen (en in het bijzonder in 1840) te verdedigen, vermeen ik, dat pligt van mij vordert de wetsontwerpen, de begrooting van uitgaven betreffende, collectief, zonder uitzondering af te stemmen. Ik wensch dat 's konings ministers, voor welke ik de meeste persoonlijke hoogachting heb, mijn negatief votum aan geene andere beweegreden zullen toeschrijven, dan aan de onweerstaanbare impulsie van eene gemodelijke overtuiging. Ed. Mog. heeren! ik acht, dat het oogenblik gekomen is, om door krachtige maatregelen een einde te maken aan de noodlottige botsingen, die het regeren onmogelijk maken en het volk verontrusten. Onmiddellijke herziening der grondwet kan, mijns bedunkens, alleen daartoe leiden, en deze herziening, mijne heeren, kunnen wij verkrijgen door het afstemmen der begrooting, door een spaak te steken in het wiel der staats-machinerie, om de regering als het ware te noodzaken tot het nemen van een besluit, waarvoor zij schijnt terug te deinzen, misschien in de onzekerheid, of zij bij de Kamer de daartoe noodige ondersteuning zal vinden. De afstemming zal dan, in deze hypothese, van een tweeledig nat zijn; zij zal *noodzaken en bemoeiden*.

Het is niet meer de tijd, dat men met halve maatregelen voort kan leven; er bestaat thans geen vertrouwen meer, noch bij de regering, noch bij de Kamer. Eene bestendige fluctuatie van denkbeelden en van stelsels hebben het vernietigd. *Afdoende*, geene halve maatregelen *intra muros et extra* worden, helaas! niet meer gewenscht, zij worden gevorderd, geëischt, de regering alleen, het zij mij geoorloofd met eerbied te zeggen, schijnt met deze verontrustende omstandigheid niet bekend te zijn.

Het is onbegrijpelijk; want, Ed. Mog. heeren! waar men om zich heen ziet, valt het oog op ontevredenheid, op grimmige gemoedsgesteldheid, op gisting, op dreigende houding, en wordt het oor aangenamer aangedaan dan het zintuig van het gezigt? waanlijk niet? Het wordt verscherpt door de klachten, die uit den middenstand opgaan, door den zwaren werkman, die brood vraagt, brood, dat de instellingen van weldadigheid hem niet kunnen bieden en dat de *noeste arbeid hem niet bezorgt*, door de stemmen, die uit het dapper leger zich verheffen, dat zich beschouwt als ten offer te worden gebracht aan onstaatkundige, onverstandige, parocmonieuse bezuiniging, die men der regering heeft afgeperst, of wel door de ontboezeming van brave ambtenaren, die men hoe onredelijk het ook was, (ueg kortelings) te verplichten, om met de eene hand terug te slaan, wat zij met de andere van de staatkundigste handen ontvingen.

O, mijne heeren! oog en oor vinden overal eene bittere verandring. Daarom dan ook, want het gezond verstand des volks zegt: hierne het versleten staatsstuk, of liever staak het aan heeren, veel eene nieuwe grondwet met instellingen, die met kracht en luister de kroon omringen — en de vrijheid der natie verzekeren — die de mogelijkheid aanbieden om de huishouding van den staat zoo in te richten, dat met een budget van vele miljoenen minder in hare behoeften voorzien kan worden, zonder vrees voor te korten te kon-

der toevlugt te nemen tot vermeerdering van lasten, of tot ellendige niets afdoende bezuinigingen, door welke men nu zoo vele leden der maatschappij verontrust en vergramt. Aan deze begeerte, Ed. Mog. Heeren! moet men voldoen; men klemme zich zoo vast men wil aan verouderde denkbeelden, de stroom sleept ons mee, het moet gebeuren — de minstkundigen aanschouwen het progressieve welvaren der echt constitutionele staten, en vergelijken hetzelfde met onze progressieve verarming. Onder een simulacre van grondwet, dat verderfelijker voor Nederland is, dan het tot het uiterst gedreven absolutismus zou kunnen zijn.

Ja, Ed. Mog. Heeren! zoo staan de zaken; het zijne geene jacobijnen waaraan ik mijne taal ontleen, het zijn monarchale mannen, die een koning doen verlangen, niet bij fictie, maar in waarheid, dat op vrijzinnige het volksgeluk bevorderende, deszelfs regten beschermende beginselen gegrondvest is.

Aan dit verlangen, het verlangen der natie, sluit ik mij dan ook van ganscher harte aan. Koning en vrijheid! onder deze leus zal ik de wetten afstemmen, en mij gelukkig achten, zoo ik daardoor iets zal hebben toegebracht om de incurie der regering, voordat het te laat mogt zijn, te doen ophouden.

Ja, Ed. mog. Heeren te laat, dat is mijne vrees; — de zieltogende staat nadert een alles beslissend paroxisme, de aanwending van een heroïsch middel is urgent noodzakelijk, het geldt hier herleving of ontbinding.

Ik stem de wetten collectief en afzonderlijk af.

Ingezonden stukken.

Het gevoelen der centrale afdeeling over het budget van oorlog.

Zouden wij de woorden der centrale afdeeling, over het budget van oorlog, goed verstaan hebben? Zou het waar zijn, dat het meerendeel der afdeeling te vreden is met de geringe bezuiniging op dat budget? zoude *alzo* de roep eindigen van miljoenen te willen bezuinigd hebben? En zou aan de andere zijde het ministerie van oorlog eene bezuiniging alleen willen gezocht hebben op het personeel? En dit personeel maar zoo regelrecht op pensioen stellen? Zoude het meerendeel onzer vertegenwoordigers ook gevoelen, dat alzo op eene stelselmatige wijze een vaste beginselen is bezuinigd. Dit laatste geloof ik niet. De centrale afdeeling mag zoo gevoeld hebben, dat meerendeel onzer vertegenwoordigers kan zoo niet oordeelen. Het valt ieder in het oog, die slechts het eindcijfer nagaat, dat dit departement, hetwelk met miljoenen bezuinigen kon en slechts met duizenden vermindert is, eigenlijk niet bezuinigd heeft. Ieder onzer vertegenwoordigers begrijpt toch, al geeft men ook bij zulk een departement groote zaken op, als het vernietigen van een geheel regiment infanterie enz., dat ergens eene fout moet schuilen en het te regie bezuiniging niet is, welke wij in onze omstandigheden behoeven. Ieder onzer vertegenwoordigers valt het toch in het oog, dat, indien men een personeel heeft, waarbij vele officieren reeds overkompleet zijn, welk personeel men echter nog verminderen moet, men door deze officieren onmiddellijk te pensioneren en, bij pensionering van de militaire academie officieren te laten aanstellen, ten einde daarna wederom op nieuw te pensioneren, de som der pensioenen niet eens hoogte zal verhooren, dat, al maakte men langzamerhand de kaders tot niet, echter de som van het budget niet minder groot zoude blijven, en het zou niet minder kosten, al meer en meer toenamen de pensioenen van kaders, naarmate de som voor het personeel van oorlog uitgetrokken zal verminderd. Men verleeve ook niet uit het oog, dat door alle overkompleet officieren op pensioen te stellen, menschen alzo nog in de staat van hun leven, die jaren achteraan dat pensioen zullen genieten, de som der pensioenen alzo tot eene ontzethare hoogte opgevoerd, ook buitengewoon lang op deze hoogte zal blijven, en daarom niet meer te verminderen zal vallen; en om dat te voorkomen, verleenend, kan men hier niet weder op terugkomen.

Hoe is het mogelijk, dat de centrale afdeeling zulk een manier van handelen een beleid op eene stelselmatige wijze en *alzo* een bezuiniging heeft kunnen noemen. Hoe Naaf ons oordeel is het meer een stelselmatige toelief om het budget op dezelfde hoogte te houden, als de regering zonder geene de geheele bedoeling te van een *alzo* een groot aantal officieren weg te nemen, en dat de gekoninklijke min-

taire akademie nog eenigen tijd aan het uitbroeijen van officieren zou kunnen blijven. Wat is de gelegenheid, om zoo veel officieren weg te zenden, thans hiertoe geschikt? Men toont de natie alzo, hoe on-eindig men bezuinigt; terwijl men den officier, welke soms zou mogen klagen, dat hij nog in zulk eenen jong-digen en krachtigen leeftijd met een half bestaan wordt weggezonden, zal kunnen toeroepen: »de natie heeft het alzo gewild.» De natie heeft het alzo gewild! Zou de natie het gewild hebben, den officier zoo on-dankbaar te behandelen en hem geheel en al onge-lukkig te maken, terwijl het volstrekt geene noodzake-lijkheid is? — Dat er bezuinigd moet worden, hiervan is ieder militair doordrongen, dat er geene bevoor-deering bijkans mogelijk is, ook dit gevoelt hij, maar dat men in eene stelling zou geplaatst worden, waar-door men onmogelijk in zijn stand zal kunnen bli-ven leven, terwijl de bezuiniging, alzo ontstaan, niet de ware bezuiniging is, dit is geene behoefte en kan ook het verlangen der natie niet zijn. — Maar neen, het is onmogelijk, dat de vertegenwoordigers onzer natie een budget zouden goedkeuren, waarop een ge-ring gedeelte van hetgeen bezuinigd kon worden, bezuinigd is en waarin wordt blootgelegd, dat men om deze bezuiniging te verkrijgen, een groot getal van officieren zal pensioneren in de kracht van hun leven, en nog in staat den lande gedurende jaren te kunnen dienen, en dit alleen, naar ons oordeel, om de eenvoudige reden, dat men de militaire akademie nog in stand zoude kunnen houden; eene inrigting, opgeschorst tegen het begin der Belgisch opstand van 1830, toen dezelve noodig was, en weder ingesteld in 1836, toen dezelve niet meer noodig was.

Waarschijnlijk dan, te oordeelen naar de woor-den der centrale afdeling, zal er bezuinigd worden op de infanterie; want hierdoor komt het grootste getal officieren overkompleet en wordt het minst be-zuinigd. Waarom niet bezuinigd waarop te bezui-nigen valt? Onze rijdende artillerie en kavallerie, wapens, in onze moerassen en doorsneden terreinen met onze smalle wegen, zoo weinig noodig en zoo weinig bruikbaar, waarom deze niet aanmerkelijk verminderd? Zoo lang men toch deze wapens niet tot op ongeveer de helft der tegenwoordige sterkte terug-brengt, zoo lang zal men niet aan de behoefte der natie voldoen. Indien men echter deze reductie daarstelde, de gewone hoofd-officieren en het te groote aantal pensioneerde, de jonge officieren op non-activiteit plaatste, ten einde hen naderhand, bij voorkomende vacaturen, weder te laten invallen; de militaire akademie vernietigde en indien men op in-fanterie bezuinigen wilde, de regimenten (waardoor grenadiers en jagers, eene administratie zouden ver-krigen) op vijf bataljons bragt, de administratie en geneeskundige dienst (1) vereenzoudigde en verkleinde, en verder de bezuiniging op alle gedeelten, zoowel op het materieel als personeel, uitstrekke, dan ook zou het eindejaar met miljoenen verminderd zijn, hetgeen wezenlijk de behoefte der natie is, en zoo met nadruk verlangd wordt.

(1) De geneeskundige dienst was reeds bij het vorige budget zoo ruim bedeeld, dat men voor het anatomisch ka-binet van 's Rijks hospitaal te Utrecht zich uitgaven heeft veroorloofd, welke onze academien voor hare kabinetten zich niet hebben vergund.

NIJDE EN LIEFDE-GIFTEN.

Den 16den september jl. is er ten 8 ure in den morgen een verschrikkelijke brand te Breckenfeld losgebroken, die in een oogeblik een groot gedeelte der stad in den asch gelagd heeft. Verscheidene huizen zynen zyn door dezen ramp van have en goed beroofd geworden. Er is dus help en te-gemoet-koming noodig, daarom worden alle edele weldoeners bij deze opge-roepen het hanne te willen bijdragen, tot redding van vele ongelukkige natuurgenooten, en huare giften, hoe gering ook, te willen zenden aan de heeren *Beuermann*, burgemeester, *Hätschmann*, pastoor, *Spitzbarth*, pastoor, *Schönenberg*, pastoor, *C. en E. Voormann*, *Hoppe*, *Leidhauer*, dt. *Saalman*, enz. uitmakende eene commissie tot voorziening in den noodbrand van 16 sept. jl. te Breckenfeld.

Overtentien.

De PRAATSELIGE BESTUUR van 's RYKS-TERVOORT, brengt ten kennis van de belanghebbenden, dat de KERMS alhier niet verzet is, maar, gelijk altijd, invalt des Zon-dags voor 's V. v. v. dus, voor dit jaar, op den 8sten, niet op den 1sten October, zooals ver-keerdelyk in eenige Almanakken vermeld staat.

DE AANZIELIJKE BIERBROUWERIJ

te *Huissen*, bij *Arnhem*, met *HEERENHUIS*, *SCHUUR*, *BERG-PLAATSEN*, ruime *ZOLDERS* en *KEL-DERS*, en grooten *TUIN*, vroeger aan-gekondigd om uit de Hand te verkoopen en waar een groot gedeelte der koopspenningen kan gevestigd blijven, zal op Woens-dagen den 4den en 18den October 1843, tekens des voormiddags ten 11 ure, ten Herberge van *JACO-BUS ALBERS*, te *Huissen*, publiek gereeld worden.

Informatiën, op franco-aanvragen, bij den Eigenaar *P. RUTJES*, en de Notarissen *Mr. PAALJ*, te *Arnhem*, en *PILGRIM*, te *Huissen*.

Mr. D. EYKINK, Nota-ris te *Zutphen*, zal, op Woens-dag den 4den October 1843, des morgens om 10 uur, in het *Zwijnshoofd*, op de *Groenmarkt*, te *Zutphen*, in het openbaar verkoopen:

Een *PRAAMSCHUIT*, de drie *Gebroeders* genaamd, liggende in de *Stads-Haven* te *Zutphen*, lang 21,348 El, wijd 4,473 El en hol ongeveer 2,197 El, volgens Brandmerk groot 68 Tonnen of nage-noeg 24 Lasten, en zulks met *TOEBEHOOREN*, *ZEIL* en *TREIL*, waaronder drie *ANKERS* en *Ijze-ren KABELKETING*.

De veil-conditiën zullen daags voor den ver-koop ter inzage liggen en nadere informatiën zyn te bekomen bij voornoemden Notaris. — *Brieven vrachtfrij*.

+++ Die iets te vorderen heeft van of verschul-digd is aan den Boedel van Vrouwe *ALEIDA MARIA VAN SENDEN*, Weduwe van den Heer *CHARLES EDUARD HACKETT*, overleden te *Zutphen*, den 11den Augustus dezes jaars, gelieve daarvan opgaaft te doen binnen vier weken na heden, aan den heer *Mr. J. L. STEENLACK*, Advokaat en Procureur te *Zutphen*.

§ § § Die *ROEKEN* of andere *VOORWERPEN* § § van den Heer *HENDRIK CRAMER*, § § gewoond hebbende en den 15den September 1843, te *Arnhem* overleden, onder zich hebben, iets aan denzelven verschuldigd zyn, of van denzel-ven mogten te vorderen hebben, worden dringend uitgenoodigd, die gedurende de maand October aanstaande aan het Sterfhuis, te *Arnhem* terug te bezorgen, daarvan opgaaft of rekening in te zen-den.

+++ De Ondergeteekende deszelfs *LOODGIE-TERIJ*, *KOPERSLAGERIJ* en *POMPEN-MAKERIJ*, te *Velp*, aan *J. M. BOON* hebbende overgedaan, bedankt zijne begunstigers voor het vertrouwen, dat hij de eer heeft gehad te mo-gen genieten en beveeft bij deze deszelfs opvolger in de gunst der *Velpsche* Edelen en Burgerij aan.

Terwijl hij tevens zich zelven aan zijne Stadgenoo-ten aanbeveeft, wegens *Loodgieters*-, *Koperslagers*- en *Pompmakers-Werk*, bijzonder vermeent hij zijne *MECHANIQUE-POMPEN*, die het Water tot eene buitengewone hoogte kunnen opvoeren, voor te dragen, welke *Pompen* te *Velp* zoo veel bij val gevonden heb-ben, zoo als vele zijner *Begunstigers* gaarne getui-gen en in het bijzonder de *Wel Edel Achtbare Heer Burgemeester* hem vergund heeft zich daarvoor op *Zijn Edel Achtbaren* te mogen beroepen, belo-vende in alles een prompte bediening.

Arnhem, den 28sten September 1843.
F. T. MAIJWALD,
Broederenstraat, No. 123.

§ § § Mij gedragende, aan bovenstaande aankon-diging, zoo heb ik de Eer mij aan de Edelen en Ingezetenen te *Velp* aan te bevelen, ter-wijl ik trachten zal, mij het volle vertrouwen, dat ook mijn voorganger moogt verwerven, waardig te maken, belovende eene spoedige en zorgvullige be-diening.

Velp, den 28sten September 1843.
J. M. BOON.

Verandering van Dienst.
POSTWAGEN DE EENDRACT.

In 11 uren van *Zutphen* naar *Amsterdam*. Met Zondag den 1sten Oc-tober eerstkomenden worden de gezamenlijke Diligence-Diensten van *G. J. BURGERS* en *J. BURGERS* vervangen door eene doorlopende Dienst van den *Ondergeteekende*, en zyn de uren van vertrek be-paald:

Van *Utrecht* naar *Arnhem*, *Doesborgh*, *Zutphen* en *Deventer*: des morgens omstreeks 10 uur.
Van *Arnhem* naar *Utrecht* en *Amsterdam*: des morgens omstreeks 7 1/2 uur.
Van *Amsterdam* naar *Utrecht*, *Arnhem*, *Does-borgh*, *Zutphen* en *Deventer*: des morgens omstreeks 7 1/2 uur.
Aankomst te *Amsterdam* des namiddags ten 4 1/2 ure.

Tarief voor Personen:

Van <i>Arnhem</i> naar <i>Zutphen</i>	f 1.10.
» » » <i>Doesborgh</i>	» 0.55.
» » » <i>Utrecht</i>	» 1.95.
» » » <i>Amsterdam</i>	» 3.75.

Arnhem, 29 September 1843.
De Ondernemer
G. J. BURGERS

BEKENDMAKING
AAN HET
REIZEND PUBLIEK.

De *POSTWAGENDIENST*, van *J. J. ARNAUD* van *Arnhem* naar *Zutphen*, vice versa, zal voortaan, te beginnen met den 1sten October tot de laatste Maart aanstaande, dagelijks des morgens ten 8 ure van *Arnhem* naar *Zutphen* vertrekken. En dat met den 17den October de *Wagen* in het *Lö-gement de Paauw*, bij *G. SPAEN*, in de *Paauw* straat, aankomen en afrijden zal.

RIJN- en IJSEL-
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienst voor de maand Sep-tember 1843.

Van *Amsterdam* naar *Kampen*: behalve Woens-dag, dagelijks, des morgens ten 6 ure.
Van *Kampen* naar *Amsterdam*: behalve Dings-dag, dagelijks, des middags ten 3 ure.
Van *Amsterdam* naar *Deventer*, *Zutphen*, *Does-borgh*, *Arnhem* en *Keulen*: Maandag, Donderdag en Zaterdag, des morgens ten 6 ure.
Van *Kampen* naar *Arnhem* en *Keulen*: Maandag, Donderdag en Zaterdag, des middags circa ten 12 ure.
Van *Arnhem* naar *Dusseldorp* en *Keulen*: Zon-dag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 7 ure.
Van *Keulen* naar *Arnhem*, *Kampen* en *Amster-dam*: Dingsdag, Donderdag en Zaterdag, des morgens ten 10 ure.
Van *Arnhem* naar *Kampen* en *Amsterdam*: Zon-dag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure.
Van *Zutphen* naar *Kampen* en *Amsterdam*: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens circa ten 8 1/2 ure.

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienst voor de maand October 1843.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*, *Lobith*, enz. voorloopig om den anderen dag, en wel den 1, 3, 5, 7, 9 October, enz. des morgens ten 7 ure.
Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: voorloopig om den anderen dag, en wel den 2, 4, 6, 8, 10 October, enz. des morgens ten 9 1/2 ure.

- ENGELSCH PRACHTWERKEN, voor aansien-lijk verminderde prijzen, verkrijgbaar bij *G. VAN ELDIK THIEME*, te *Arnhem*.
- Lord Byron's poetical Works*; splendid edition, illustra-ted by Finden's 135 landscape and portrait illustrations 8 vols. f 68.25.
 - The Thousand and one Nights*, translated by *E. W. LANE*; illustrated by many hundred engravings of wood. 3 vol. f 34.
 - G. Moir Bussey*, collection of Fables, illustrated by *GRANVILLE* f 6.90.
 - Milton's Paradise lost*, with variorum notes, by *J. A. MES PRENDEVILLE*. f 3.90.
 - Seymour's Humorous Sketches*, comprising eighty caricature etchings. Illustrated in prose and verse by *A. CROWQUIL*. f 11.70.
 - Richardson*, A treatise on the warming and ventilation of buildings. f 4.50.
 - Lindley*, *The Ladies' Botany*. With numerous wood-cuts f 7.50.
 - Walker's critical pronouncing dictionary* f 6.75.
 - Wrightwick*, *The Palace of architecture* f 16.25.
 - Webster's dictionary of the English language*. 2 vols. in 4°. f 34.
 - George Don*, A general history of the dichlamydeous plants. 4 vols. in 4°. f 40.
 - Collection of Pictures of *Goesvelt* f 40.
 - Goodwin*, Domestic architecture, being a series of signs for Buildings. 2 vols. in 4°. f 30.
 - Chamberlaine's royal collection of Drawings*, or original designs of the most celebrated masters of the *Bolognese*, *Romane*, *Florentine* and *Venetian Schools* f 68.
- Benevens nog verscheidene andere werken, zoo in de derduitsche als in de Fransche en Duitsche Talen. Er is bij denzelfden Boekhandelaar gelegenheid tegeet Januarij 1844, tot het plaatsen van een *LEERLING*, van beneden de 15 jaren oud en van de *Protestantsche* dien-st. *Brieven franco*.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 29 Sept 1 El 1 Palm 2 duim; gew. 0 Duim; get. Te *Arnhem*, bij *C. A. THIEME*, Boekhandelaar.